

Rodzëzna

Sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Jak jô kòchóm mëmkã, tatka -

Wespół z redoscą przebiwóm.

Móm téż w chëczach sostrã, bratka,

Czãsto z nima sã przecywióm.

Ref. Tak w familii wëzdrzi mòji,

W chtërny dzãka starszim żëjã.

Rôd sã bawiã w jizbie swòji,

W jaczi sã tak bëlno czëjã.

A tej sej do starków biegóm

Co sã ceszą swòjim wnëkóm.

Chwile te są szkółą drëgą.

Wiedno na nie mòckò czekóm.

Z półsostrama rôd sã gòniã,

Abò półbrat na mie żdaje.

Wszëtczych krewnëch baro ceniã.

- Taczé zwëczy rôd nasz znaje!

Rodzina

Sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Jakże kocham mamę, tatusia -

Współ z radością przebywam.

Mam także w domu siostrę, braciszka,

Często z nimi się bawię.

Ref. Tak w rodzinie mojej wygląda,

W której żyję dzięki moim rodzicom.

Chętnie się bawię w moim pokoju,

W którym czuję się bardzo dobrze.

Od czasu do czasu gnam do dziadków

Którzy się cieszą swym wnukiem.

Chwile te są szkołą drugą.

Zawsze na nie mocno czekam.

Z kuzynkami lubię się gonić,

Albo kuzyn czeka na mnie.

Wszystkich krewnych bardzo cenię.

- Takie zwyczaje panują w naszym rodzie!

Tłum.: E. Pryczkowski